

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' תרומה כ"ט בשבט תשפ"ה

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס' 754

פנינים יקרים

ויקחו לי תרומה (כה, ב) כתבו המפרשים שלכן נאמר ויקחו לי תרומה ולא בלשון נתינה ויתנו לי תרומה מפני שכל הנותן צדקה לעצמו הוא נותן כמו שאמרו רז"ל במדרש (רות רבה) יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני העני עושה עם בעל הבית לכן נקרא הנותן לוקח, אך צריכים שהצדקה תהיה שלימה היינו לשם שמים שע"ז יוסיפו לקדש שם שמים יוסיפו צדקה לעניים יוסיפו החזקת בני תורה, וזהו ויקחו לי תרומה ההולכת ומתפשטת לקדש ש"ש. (מכתב סופר)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) פרש"י ויקחו לי לשמי, הכוונה בנתינת הצדקה, בלתי לה' לבדו ומתוך כך יתקיים אצלו דברי שלמה המלך במשלי (יה, מז) מתן אדם ירחיב לו. עה"כ עשר תעשר אמרו רז"ל (שבת קיט) עשר בשביל שתתעשר, ואיך יקיימו מצוה זו במלואה? מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי דהיינו שתעשו אחרים לתת טופח על מנת להטפוח. (מקרי" דרדקא)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) פרש"י ויקחו לי לשמי, רש"י לימד אותנו שאם הנתינה לעבודת המשכן בלי שום פניה אישית אז מקבלים ההשראה לכוון הכל לשמו יתברך, בכהאי גוני נהיה מכוונים לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו. (קרבן העני)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) דקדקו המפרשים מדוע צוה הקב"ה לעשות את המשכן מדברים גשמיים שאין להם שום ערך וחשיבות וביארו שמכיון שעלה ברצונו יתברך להשרות שכינתו בתחתונים, צוה הקב"ה לישראל שתהא תרומתם בנדבת לב התלהבות אש קודש אשר תבעו בקרבם לקיים את ציווי ה' ע"ז ימשיכו בקדושתם לעשות נח"ר לבוית"ש. (מתוך עטרת יהושע)

ויקחו לי תרומה (כה, ב) במדרש בפרשתנו למה נסמכה פרשת תרומה לפרשת משפטים, הה"ד עשיתי משפט וצדק וכו' (תהלים קיט) כוונת המדרש ישנם בני אדם שממונם בא לידם באופנים בלתי כשרים גזל, רמאות שקרים וכו' וכדי להרגיע את מצפונם הם נותנים ממנה לצדקה וחושבים שבזה יכופר להם, אך למעשה הם טועים כי מצוה הבאה בעבירה פסולה בשרשה ואינה מתקבלת ברצון לפני אדון כל, זהו מה שמרמז הפסוק ויקחו לי תרומה ללמדך שבתחילה נלמד להקפיד על ממון חבירו שיגיע בכשרון והדר זיל גמור. (אמרי פי)

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי (כה, ב) ללמד דרך בעבודת השי"ת שכל מי שניגש להתפלל או ללמוד יקיים את העצה בדרך בעש"ט לתרגל את התאוות הרעות שהתרגל בהם שישתמש בהם רק לעבודת הבורא באותו חשק וביתר שאת למען כבוד שמו יתברך וזהו מכל איש אשר ידבנו לבו בהתלהבות בעבודת השי"ת. (תפארת שלמה)

והיו הכרובים וגו' סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו (כה, ב) בגמרא (ב"ב צט) בזמן שעושין רצונו של מקום ופניהם איש אל אחיו ובזמן שאין עושין רצונו של מקום פניהם אל הבית (דברי הימים ב, ג, יג) נראה לפרש שהכרובים מרמזים לבני ישראל שצריך להיות ביניהם שלום, על זה מרמז הפסוק איש אל אחיו באחדות, אבל אם אינם עושים רצונו של מקום ופניהם לבית מוטב שיהיה פירוד, כי רק בכח האחדות דוחין את הסט"א ומקרבין את הגאולה. (דעת סופר)

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כה, ה) אפשר לפרש בדרך רמז ותוכחת מוסר שעל האדם להשתדל להיות הוא עצמו מקדש וכל כלי הקודש יהיו בעצמו כמו שאמרו בגמ' (תענית יא) בקרבך קדוש (הושע יא) ויעשה עצמו בית מקדש ולהתקדש בעשר קדושות כדוגמא כלי הקודש שבמשכן, כגון מזבח סמל ללהט במלחמתו נגד יצרו... (מתוך החיד"א)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

[מלך/ס א"צ"ע]

כ"ט חשוון תשל"ט

- יש כח גדול לפעול ולהמשיך ממעין הרחמים שפע ברכה והצלחה, רפואות וישועות. וכאשר אדם מתפלל על עצמו, זוהי התפילה שמתקבלת לפני כל התפילות. לכן אבקש מכם: חזקו ואמצו! אתם יכולים לפעול הכל. אמן כן יהי רצון.

[מלך/ס א"צ"ע]

זאת חנוכה תשל"ח

של האדם היא מעלה שפע כשצריך לפעול ולהמציא לצורך האדם. לכן, כאשר האדם צריך להתאמץ בכח התפילה - זוהי מעלה גדולה עבורו, והוא צריך לשמוח עם זה שלקב"ה יש נחת מהתפילה שלו, והוא מחכה עליה.

אני מברך את בנכם החשוב שיחיי שיהיה בריא וחזק, ושיתמיד בלימודו מתוך יראת שמים ואהבת ה', ומתוך בריאות השלימות, אמן.

[מלך/ס א"צ"ע]

ג' סיון תשל"ח

לשאוף.

ובהיות שהאדם הוא הרי מציאות א"ן, רק שהטבע מכסה ומעלים את זה, צריכה להיות כל העבודה והשאפה שלו לגלות את האמת על עצמו, שהוא עצמו כלום. והוא בעצמו אינו יכול לעמוד בסערה של גלי הטבע שלו שמביאים עליו כאבים גדולים, אשר כל מטרם היא לעורר את האדם על האמת שלו, כדי שיתקשר

לכבוד...

קבלתי את נדבתכם החשובה עבור עניי ארץ ישראל, תזכו למצות, וזכות הצדקה תעמוד לכם, השי"ת ימלא את כל בקשותכם לטובה, אמן.

לעמוד התפילה - שבאמת הוא אמונה טהורה שהשי"ת מקשיב לכל תפילה שיוצאת מלב יהודי

לכבוד...

ברצוני לבקש שלא תהיו מודאגים מכך שבתכם עוד לא נעשתה כלה, בעזרת ה' בקרוב יגיע הזיווג הנכון שיעלה יפה מתוך נחת והרחבה. והעיקר - להיות בשמחה, ולהתפלל להשי"ת שהוא מזווג הזיווגים. לפי שהענין צריך לעבור דרך צינור התפילה, כדי לקשר את שתי הנשמות שיחיו מתוך אהבה ורוב נחת, והכלל ידוע שכל דבר שאדם מקבל שלא ע"י תפילה - אין לו חשיבות לא למעלה ולא למטה, והתפילה

לכבוד...

שמעתי על פעליך במסירות רבה ומכל הלב להצלחת אגודת הנשים של "יד עזרה", וכן שמעתי שהיתה לך הצלחה וסייעתא דשמיא, ומוזה אפשר ללמוד שכאשר יש לאדם רצון, רצון אמת, הוא יכול לפעול עם זה רבות.

השאלה היא רק כיצד משיגים את הרצון הזה, ומהו הענין שיפתח את הרצון הזה. חשובה מכך היא השאלה: לאיזה רצון אנו באמת צריכים

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

יהודית מצאצאיים, עם הרבה בריאות ואושר.
שתזכו להבין מה השי"ת רוצה מאתכם, וזה יביא
לכם הרבה שמחה ושלווה הנפש, ותוכלו לעשות
הרבה לטובת יהודים בדרך האמת, לקרב
וללקט את הנשמות העניות בכדי לקרב את
הגאולה השלמה, אמן כן יהי רצון.

להשי"ת. ע"י שהוא מגלה בעצמו - "מבשרי
אחזה אלוה" (איוב יט, כו) - שלמרות כל מה
שעובר עליו הוא עומד על מעמדו, מזה הוא
רואה את הבורא. מהשלילה שלו הוא רואה את
החיוב של רחמי הבורא עליו, ואת החיות
שמשפיע בתוכו, למען פרסום שמו הגדול.
מעומק הלב אברך אתכם שיהיה לכם רוב נחת

ג' סיון תשל"ח

לה בכלל להצטער. ויש להתגבר על הרגשות
שבדבר, כי אין זה מדרכי האמונה הפשוטה
והתמימה.

ועל האדם להתפלל שהשי"ת יזמין לו את הזיווג
הנכון שיעדו לו מן השמים, ואז כולם רוצים
וכולם שמחים בלי שום בעיות, ומקימים בית
נאמן בישראל, ורואים דורות ישרים מבורכים.
וכל כמה שהיא תתגבר על זה, ותכניע את
הטבע של השברון של הקנאה, כך גם תזרו
מאד את גילוי הזיווג האמיתי שלה.

וצריכה היתה לעבור את הנסיון הזה, שעל ידי
העמידה בנסיון הזה באהבה ובשמחה - וזה על
ידי עבודה של נפש - היא תעורר על עצמה חוט
של חסד מן השמים לשמוע בקול תפילתה
ורינתה לפני השי"ת מזווג הזיווגים, ויענה לה
כמו שענה לכל האמהות והצדקניות.

לכבוד...

בענין כאבי הגב שלך ובמקומות נוספים, נראה
לי שהיא יותר בעיה של אי-שקטות נפשית, אשר
מוצאת את ביטויה בכאבים פה ושם. ויתכן שיש
לך גירוי של עצב ליד חוט השדרה. אינני חושב
שיש לדבר שייכות עם ענין כירורגי. אתה צריך
לקבל מרגוע לנפשך, ולא לפחד כלל משום
דבר, אלא לשים מבטחך בהשי"ת מתוך אמונה
שהוא יודע את כאביך וכי הוא מבקש את
התקשרותך לאמונה על ידיהם. ואף שאין הדבר
קל, אבל התגבר נא ואל תתייאש, ותהיה תמיד
בשמחה, ותראה נפלאות מאת הבורא.

בענין בת דודתך תחי', הרי עלינו להאמין
בפשטות שהבחור... לא היה זיווגה הנכון, ולכן
לא שייך להצטער כלל, כי בוודאי לא שייך
להתקשר לזיווג שאינו שלה. ולא האמא
הפריעה, אלא שמן השמים עיכבו, ולכן אין

אדר נזכרים מהנס של פורים שהיתה ישועת ה',
ועל זה אנו שמחים, ומתוך כך אנו מתחילין
להרגיש כי תמיד אנו חיים בנסים ונפלאות
מהשמים וכך אנו צריכין להיות בשמחה כי הוא
שומר עלינו תמיד.

בר"ח אדר אמרתי לו (רי גדליה סגל ז"ל) עכשיו
צריכין להיות בשמחה כי אמרו "משנכנס אדר
מרבין בשמחה" (תענית כט.), אמר לי: לא רק
באדר אלא תמיד, אמרתי לו: אבל חז"ל אומרים
"משנכנס אדר", השיב על אתר: כאשר נכנס

המשך פנינים יקרים

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כה, ה) המפרשים שואלים מדוע לא נאמר ושכנתי בתוכו כלומר בתוך המקדש ומפרשים דעיקר השראת השכינה היתה על פנימיות הלב של המתנדבים ע"י דיבורם, כי ע"י שהיו מקדישים את נדבותיהם לצרכי המשכן היו ממשיכים בזה קדושה בכח דיבורם והיתה השכינה שורה על פנימיות הלב של כל אחד ואחד, מזה יש ללמוד כמה גדול כח הדיבור ומכל שכן אם האדם משבח ומהלל ליוצרו ברוך הוא.

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כה, ה) אם בולם פיו מלדבר דברים שלבו מתאוה בהם וכן אם מרסן את הרהורי מחשבתו, נמשכת עליו על ידי כך קדושה עליונה שמסייעת לו סיוע רב ועצום לעבודתו, וזהו שאמר הכתוב ועשו לי מקדש שיקדשו עצמם לה' ע"ז ושכנתי בתוכם שתמשך עליהם קדושה עליונה. (דברי אמונה)

ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו (כה, ט) פרש"י וכן תעשו לדורות, אפשר לפרש על פי מה שאמרו במסכת פאה ותלמוד תורה כנגד כולם שהמצוה הראשונה במעלה היא למוד והחזקת התורה, דבר זה נוכל ללמוד מהמשכן שתחילה צוה הקב"ה לעשות הארון שבו הלוחות ואח"כ שאר הכלים, וכן תעשו לדורות לתת דין קדימה ללמוד והחזקת התורה למען הרמת קרן התורה. (דעת סופר)

ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו (כה, י) מה שכל אמות הארון היו שבורות בא להורות שכל אדם ישים אל לבו שהוא חסר משלימות החכמה ועליו למלאות חסרונו, וכן הוא עיקר החכמה ממה שכתוב והחכמה מאין תמצא (איוב כה) פירושו מי שמכיר חסרונו ומצפה לחכם הלומד מכל אדם.

ועשו ארון עצי שטים וכו' (כה, י) מה שכל הכלים נאמר ועשית ואצל הארון נאמר ועשו, בא ללמד שבפעם הארון צריכים כולם להתעסק, ואם אינו מסוגל ללמוד מכל מקום יחזיק ידי לומדיה. (כלי יקר)

וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו (כה, יא) איתא במדרש תנחומא (ויקהל ז) מכאן לתלמיד חכם שיהיה תוכו כבדו כשם שהיה הארון זהב מבפנים ומבחוץ לזה רמז הפסוק צדק לבשתי וילבשני. (רבנו בחיי)

ועשית שלחן (כה, כג) השלחן הוא מזבח כפרה לאדם והלחם שעל השלחן חשוב כקרבת על גבי המזבח, כשהאדם הוא טוב עין ומאכיל עליו לעניים, והוא שדרשו חז"ל והמזבח עץ שלש אמות (תנחומא כז) ואח"כ כתיב וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' ללמד שבזמן שבית המקדש קיים אדם מתכפר על ידי המזבח וכשאין ביהמ"ק קיים אדם מתכפר ע"י השלחן.

מקשה תיעשה המנורה (כה, לא) פרש"י (ממדרש תנחומא) תיעשה מאליה לפי שהיה משה מתקשה בה אמר לו הקב"ה השלך את הכבר לאור והוא נעשית מאליה, נראה להסביר כמו שמבאר בעל ההפלאה מאמר חז"ל יגעת ומצאת תאמין שעל אף כל היגיעות בתורה ידיעתו והבנתו הוא רק בגדר מציאה, את זה מרמז הפסוק מקשה תיעשה המנורה הרומזת לאור התורה, גם אם התקשה והתייגע להבינה בכל עליך להשתדל בה כהשלכת ככר הזהב באור, והסעיתא דשמיא יבוא כמו במנורה נעשית מאליה, על זה פרש"י וכן תעשו לדורות כלומר כח היגיעה, וההתמסרות העצומה ובעזר השי"ת.

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זך וגו' (כז, כ) 'ואתה' ואו' מוסיף על הענין דהיינו אתה עם בחינותיך תצוה בטוב (על דרך דאיתא בספרים מצוה בטוב ומוהיר ברע) ועי"כ תפעול שלא תבוא לידי פניות אחרות לא אתה ולא הם, וזהו ויקחו אליך שמן זית כתית למאור, כדאיתא באלשיך הקדוש שצריך האדם לכתת ולשכר עצמו בענויים בשביל עבודת הבורא יתברך שלא תבא לידי פניות אחרות רק למאור להעלות נר תמיד ליחוד שמו יתברך.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477
ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

